

ئافرهت له سهردهمی زیرینی

ئیسلامی دا

نوسینی: هیمن عبدالعزیز

گومانی تیانی یه کهوا خوای پهروهردگار پلهو پایهی ئافرهتی به مهودایهک بهرز کردوتهوه که ئافرهتان خویمان ههستیان بهم مهودایه نهکردوه! کاتی کهوا تیشکی خویری رینمایی بالی بهسهر بهندهکانا هیئا ، ئافرهت بوو به سهرمایهی درهوهکان و بوو به دایکی راسته قینهی کومهلگهی ئیسلامهتی.. هیوای دا به تیکرای ئافرهتانی سهر زهمین.. ریزو بههای هیئاوه شوینی خوئی.. له جیاتی ئهوهی بکریت به گوشتی قهسساب و له بازارهکان نمایش بکریت وهک کهل و پهل، ئهمجارهیان خوئی بوو به مایهی شکاندنی بوتی تهپیوی جاهیلی.. ئافرهت بوو به ماموستا.. بوو به راویژکارو فهلمان کار.. بوو بهو دایکهی کهوا نهوهی نویی بو ئیسلام هیئایه پیش و کردی به ئهداتی سهرخستنی ئهم ئایینه.. بهلی پووناکی ئیسلام سۆزو بهزهیی خسته میشکی پیوان و شهپهف و کهپامهتی پی پاراستن به پا بهند کردن و هاتنه پیشهوهی ئافرهت به لهچکهو شهرم و شکوی دین داریانهوه.. تا وای لی هات ئافرهت هیچ شتیکی کهمتر نهبیئت له پیوان ئهگهر زیاتریش نهبن ؟

ئەمجارەیان لە ھەموو بووارەکانەو ە شان بەشانی پیاوان، تا ئەمانیش پشکی
بەپۆو ەردنی مل ملانی ژیانان چنگ کەوت..

بۆیە ئەبێ پیزی لی بگیری و قەدرو حورمەتی بپاریزیت.. بۆیە خوی
پەرەردگار زۆر پیزی لی ناو ەو بەھەشتی لەبەر پی ناو ە.. دەبا بزانی کە لە
قورئان و سوننەتە بە پیژەکانی پیغەمبەر ﷺ چۆن باس لە پیزی ئافرەت
ئەکات:

خوی گەورە دەفەر موی:

۱. ﴿ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ﴾ النساء: ۱۹ . واتە: با پەفتارو کردارو گوفتارتان
چاک و جوان بیت لە گەلیاندا.

۲. ﴿ وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ﴾
النساء: ۴. واتە: مارەیی ئافرەتان بەدەن بەو پەپی دلفراوانی و ئاسودەیی یەو ە،
خۆ ئەگەر بە ئارەزوو ویستی خویان دەستیان ەلگرت لە ەندیک مارەیی و
بەخشییان بە ئیو ە، ئیو ە بۆتان ەیە بیخۆن و بەکاری بینن، و ە بەبی دوو
دلی نۆشی بکەن.

پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی:

۱. (استوصوا بالنساء خيراً ، فإن المرأة خلقت من ضلع ، وإن أعوج ما في الضلع
أعلاه ، فإن ذهب ثقيمه كسرته ، وإن تركته ، لم يزل أعوج ، فاستوصوا بالنساء)
متفق عليه عن أبي هريرة رضي الله عنه . واتە: دەگەل ئەفرەتاندا چاک بند چوئافرەت لە
پەراسوو درووست کراو ە، خوارترین بەشی پەراسوو بلنترینیانە، گەر چووی
راستت کردەو ە ئەشکیت، گەر لیشی گەپیت ەر بە خواری و ناسکی
ئەمینیتەو ە، کە وابوو زۆر ئاگاداری ئافرەتان بن.

۲. (أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا ، وَخِيَارُكُمْ خِيَارُكُمْ لِنِسَائِهِمْ) رواه الترمذي وقال : حديث حسن صحيح وعن أبي هريرة رضي الله عنه. واته: كاكل ترين بروای ئیمانداران ئەو که سەیه که جوانترین په‌وشتی هەبیت، وه چاکترین که‌ستان که‌سەن که بو خیزانیان باش بن.

۳. (الدُّنْيَا مَتَاعٌ ، وَخَيْرُ مَتَاعِهَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ) رواه مسلم عن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما. واته: دونیا خو‌شیه، چاکترین خو‌شیش ئا‌فره‌تی سال‌حه‌یه.

ئا‌فره‌ت له سە‌رده‌می نه‌فامی دا :

سە‌ره‌تا عومەری کورپی خە‌تتاب رضي الله عنه دە‌فه‌رموی: (به‌و خوا‌یه له‌سە‌رده‌می نه‌فامی ه‌یچ حس‌یب‌یکمان بو ئا‌فره‌ت دا نه‌ئە‌نا ! تا ئی‌سلام هات و هەر ئا‌فره‌ته‌و له‌شو‌ینی خو‌ی دانا و هەر یه‌که‌و هە‌قی خو‌ی بو دیار کرد) ئە‌مه‌ قسه‌یه‌که‌ چون‌که‌ عومەر وه‌ختی بوو که له‌سە‌رده‌می نه‌فامی ئە‌ژیا، بو‌یه چاک له‌و سە‌رده‌مه‌ حال‌ی ببوو. به‌لام ئی‌مه‌ که له‌و سە‌رده‌می ئە‌و نه‌ژیا‌یین، بو‌یه پی‌ویسته‌ که چاو‌یک به‌م می‌ژوو‌ه تاری‌که‌ی ئە‌م سە‌رده‌ دا بگ‌یرین و به‌ تیش‌کی پوونا‌کی ئی‌سلام به‌ نی‌و کون و که‌له‌به‌ر تاری‌که‌کانی دا بچینه‌ خوار ئینجا ئە‌زانین که تا پی‌مان پی‌وه هە‌ن رانه‌که‌ین و ئاو‌رپی ناده‌ینه‌وه. ! دە‌با بزانی‌ن چۆن:

له‌ سە‌ده‌می نه‌فامی ئا‌فه‌ره‌تانیا‌ن به‌ هە‌موو چه‌شن له‌ میرات بی‌ به‌ش ئە‌کردو ده‌یان‌گوت: ته‌نها ئە‌و که‌سه‌ میرات ئە‌بات که هە‌قی هە‌لگرتنی شمش‌یری هە‌یه. بو‌یه گەر پی‌او‌یک بمردایه‌ و کورپو کچ‌یکی بو‌ایه، ئە‌وا ته‌نها کورپه‌که‌ میراتی وه‌ر ئە‌گرت ، خو‌ ئە‌گەر کورپی نه‌بو‌ایه، ئە‌وا ئە‌یاندا به‌ پی‌او‌یک له‌ خزمه‌کانی، جا

باوکی بیټ، یان مامی یان برای.. یان گەر پیاویچک بمردایه و ژنیک و چەند مندالیکى له دوا جى مابایه، ئەوا کورەکهی بۆی هەبوو که دایکی مارە بکاتەوه و میراتەکش تەنھا بۆ خۆی ببات!. (ابن جریر رحمہ اللہ) دەلی:

ئەگەر پیاویک باوک و براو کورپی بمردایه و خۆشی له دواى ئەوان بمردایه و تەنھا ژنى مابایه وه، ئەوا یه کیک له خزمه کانی ئەهات مارەى ئەکرده وه تاکو میراتەکه بهو بپریت. ! هەر وه ها دەلین: ئەگەر پیاویک له ژنه کهى مندالی نه بوايه، ئەوه ئافرەته کهى ئەهینا و ئەیدا به شاعیریک، یان سوار چاکیک ماوه یه ک لای ئەوی دا ئەنا، کاتى که ئافرەتکه سکی بوايه، ئینجا ئەیهینایه وه لای خۆی!! هەر وه ها دەلین: گەر خواردنیکى خۆش هەبوايه، ئەیندا به کوران و کچانیان لى بى بەش ئەکرد! هەر وه ها جوړه نیکا حیکیان هەبوو که پىی ئەگوترا (البدل والمبادلة) دوو پیاو ئەهاتن، بۆ ماوه یه ک هەر یه که و ژنى خۆی ئەدا بهوی ترو ماوه یه ک له گەلى ئەژيان و سەر جى بیان له گەل ئەکردن.!!

هەر وه ها دەر بارەى تەلاق، هیندی جارن له هیندی سەردەم تەلاق بە دەست ئافرەت بوو، هەر کاتى بیانویستایه ئەوان مێردەکانیان تەلاق ئەدا، نه ک به پیچەوانه وه. (الأغانى) لأبي الفرج.

هەر وه ها کاتى که ئافرەتیک مێردى بمردایه، ئەبوايه، که جلی رەش بپۆشن و سنگ و بەرۆکی خۆیان دا بپن و بەشەقان له خۆیان بدەن و.. ئەمه و یه ک دانه سال ئەبوايه بهم شیوه بیابان. ! هەر وه ها نه دەبوايه که جلی نوێ بپۆشن و خۆیان بشۆن و نینۆکیان بکهن و پى بکهن.!!

کارى له هەموو کارى نابوت تر، ئەوه بوو که یه کیک کچی بوايه ئەبوايه زینده به چالی بکات و به زیندووی چاوان ژیر خاکی بکات.!! وه ک خواى گەرەش

ئەم پراستىيەى دووپات كىردۆتەو ۋەك دەفەرموئى: ﴿وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ التكویر: ۸ - ۹ . قەتادە ئەلئى: هیندى له نه فامەكان گەر كچيان

بوایە، ئەهاتن ۋەك مەر سەریان ئەپریه ۋە !!

ئەمانەى كە باس كران چەند نموونەىەكى زۆر كەم بوون، دەربارەى ئەم سەردەمە تارك و ئالۆزكاوہ.. بەلام ئەبىن كاتى كە خۆرى ئىسلام هەلدیت، هەموو ئەو كارە نه فىانەى كە ئەم سەردەمە ئەكران، ياساغى كردن و پىچزو مەكانەتییكى زىپىنى بۆ ئافرەت دانا. هەم له پرووى یەكسانى پاوو ژنەو ەبگرە، تا مەدالیای شەرەفى دایكىتى بۆ نهوہى نوئى ئىسلام..

دەبا بىین و چەند نموونەىەك لەم هەقىقەتە بخەینە پروو:

ئافرەت له ئىسلامدا:

كەواتە دەبى ئافرەت پىزى زۆرى لى بگىرى، هەر بۆیە ئىسلامىش گىرنگى زۆرى پىداوہ، ئەو كاتەى كە ئىسلام حاكم و دادورە بوو، ئافرەت ئەو پەپى پىزى لى نرابوو، له هەموو شتىكا مافى پارىزراو بوو، هەر بۆیە ئەگەر چاویك بە ژيانى ئافرەت بەدەین له ژىر سايەى سەردەمى زىپىنى ئىسلامى دا ئەوا شتى زۆر سەيرو سەمەرە له ژيانى زىپىنى ئافرەت دا ئەبىن، دە با چاویك بەو مۆزووہ زىپىن دا بخشىنن سەرنج دەین داخوا ئافرەت له ژىر سايەى ئىسلامدا چ گىرنگى یەكى پىدراوہ:

ئافرەت و زانست:

خوای گەورە دەفەرموئى: ﴿وَإِذْ كُرْنَا مَا يُتْلَىٰ فِي هَيْبَةٍ مِّنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ الأحزاب: ۳۴. واتە: هەرچى له مالەكانتانا دەوتریت يادى بگىرن و فەرامۆشى مەكەن، له ئايەتەكانى خواو (فەرموودە بە نرخەكان كە پىرن) له

دانایی، به راستی خوا به رده وام به لوتفه و زوریش ناگایه (له هه لَس و که وتی
 به نده کان). هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: (طلب العلم فريضة على كل
 مسلم) أخرجه ابن ماجة. واته: داواکردنی زانست و زانیاری واجبه له سه ره موو
 مسولمانیک. ئەمانه ی که باس کران، ئاماژه دانن به ئەهمیه تی زانست و
 زانیاری، بۆیه ئەبینین که وا پیغه مبه ر ﷺ له م پوه وه زور گرنگی به ئافره ت
 داوه، بۆیه ئەم ههسته ی لای ئافره تانی ئەم سه رده مه، درووست کردبوو،
 هه روه ک ئەبینین مه جلیسیکی تایبه تیان دانابوو، بۆ گوئی گرتن له
 فه مایشته کانی پیغه مبه ر ﷺ هه ر وه ک له (أم عطية الأنصارية) په زای خوای لی
 بیّت، ده گیرنه وه، که ده فه رموی: (پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی پی کردین که وا له
 جه ژننی په مه زان و قوریاندا به شداری فه رمایشته کانی بکهین گه ر که سیکیش
 له ش پیس یان چه ز دار بوایه، ته نها ئەهات گوئی ده گرت، به لام له نوێژه کان
 به شداریان نه ده کرد (ئەلی) به پیغه مبه ر ﷺ مه گوت: هه یه له نیو ئیمه
 سه ریۆشی نیه تا له سه ری بکات و بیّت بۆ مزگه وت و، فه رموی: با له
 خوشکه که ی بخوازیّت) متنفق علیه. هه روه له (فتوح البلدان) دا هاتووه:
 که وا له سه ر ده می نه فامی (حفصه ی کچی عومر داییکی بروادارن په زای
 خوای لی بیّت، خوئی فییری خوینه واری ئەکرد لای ئافره تیک به ناوی (الشفاء
 العدویة) کاتیکیش که وا چه فسه شووری کرد به پیغه مبه ر ﷺ داوای له
 مامۆستا کۆنه که ی کرد که ئەمجاره یان فییری خویشنووسی و خه ت خوئی
 بکات، هه روه ها (له سه ره تا فییری خوینه واری کردبوو) (تریبه الأولاد فی
 الإسلام) و (مجموع للنووی) ۹ / ۵۵ . هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: (نعم النساء نساء الأنصار، لم يمنعهن الحياء أن يتفقهن في الدين) رواه البخاري.

واته: چاکترین ئافرهت ئافرهتانی پیشتیوانه، کهوا شهرم و شکۆکانیان پری
 ئهوهی لی نه رگتن که شارهزای ئاین بن. گهر ئاورپک له عائشه دایکی برودارن
 خوی بدهینهوه. (پهزای خوی لی بیت، دهبینن که چۆن له شهریعت و
 بهرنامهی خوا بههرهوهر ببوو، ههر بویه بۆته جیگای شایهتی پیچشه وایانی
 ئیسلام، لهوانه: زوهری دهلی: گهر زانست و زانیاری عائشه بهروارد کهین له
 گهل زانست و زانیاری تیکرای ئافرتان، دهبینن که زانست و زانیاری عائشه لی
 هی ههمووان زیاتر و بهرفراوانتر بوو. (عطاء) ئەلی: عائشه زانترین کهسه،
 پای ئەم له ههمووپای ئافرهتانی تر پهسهنتره. (موسی بن طلحة) ئەلی:
 نه مبینیوه هیچ کهس له عائشه زمان پاراوتر بیت. (عروة بن زبیر) دهلی:
 کهسم نه بینیه که له عائشه شارهزا تر بیت له شهریعت و زانستی پزیشکی
 و شاعر. (أبو موسی الأشعری) دهلی: ئیمه هاوه لانی پیغه مبهەر ﷺ ههر کیشه
 یه کمان له فهرموودهی پیغه مبهەر لی درووست بوایه، پرسیارمان له عائشه
 دهکردو لای ئەم وهلامه کهیمان چنگ ئەکهوت. (زرکشی) دهلی: سی
 چارهگی شهریعت له (عائشه) وهرگیراوه.

بهلی له کاتیک کهوا ئیسلام حاکم بوو، ئەبینن کهوا ئافرهتان نه ک قوتابی
 بوون، بهلکو له ئیسلاما ئەبینن که مامۆستا بوون و پۆلهی ئیسلامیان پی
 ئەگه یاندن و زاناو پیچشه وای بهرچاویان بۆ ئوممهتی ئیسلام درووست کردبوو،
 ئەوتای ئەبینن یه کیکی وهک (حافظ ابن العسارک) که یه که له توێژهره وه
 ههره بهناو بانگهکانی فهرمووده، لای ههشتاوی سی تا ههشتاوی نۆ مامۆستای
 ئافرهتی خویندوو؟!! ئەمه نمونه یه کی ههر زیندووی ئەم سهردهمه زیڕینه

بوو، گەر ئاورپېك به نيو باخ و گول و گولزاري ئەم سەردەمە بەدەينه‌وه،
هەزارانی وهك ئیمام (حافظ) ئەبینین. بۆ نموونه:

❖ كچی سەعیدی كورپی موسەییەب (پەزای خوای لی بیّت) کاتی که شووی
کرد به یه‌کی له قوتابیه‌کانی باوکی، به‌یانی می‌دەکه‌ی ویستی بچیتە دەروە،
ئافره‌ته‌که پی‌ی گوت: بۆ کۆ ئەچیت؟ ئەویش گوتی: ئەچم بۆ مه‌جلیسی
سەعید و عیلم فی‌ر ئەبم، ئەویش پی‌ی گوت: دانیشه من عیلمی سەعیدت فی‌ر
ئەکه‌م.

❖ یه‌ک له قوتابیه‌کانی ئیمام مالک (پەحمەتی خوای لی بیّت) (الموطأ) ی
له لای مالک ئەخویند، هەر کاتی‌ک که‌وا قوتابیه‌که، هه‌له‌یه‌کی بکردایه، ئیمام
مالک پی‌ی نه‌زانیايه، کچی‌کی ئیمام مالک له پشت دەرگا‌که‌وه، به باوکی
ئەگوت: هه‌له‌ی کرد بۆ چاک که‌وه؟! .

❖ له (أشهب) ده‌گی‌رنه‌وه، که‌وا کاتی‌ک له مه‌دینه بوو، پوژیک هیندی‌ک
میوه‌ی له که‌نیزه‌یه‌ک کړی، ئەم کاته‌ش میوه‌یان نه‌ده‌فرۆشت به نان نه‌بوايه،
گوتی به‌که‌نیزه‌که: هیندی میوه‌م به‌دری، ئیواره که‌ نانیانبۆ هینانین، وەرر
نانه‌که‌ت ببه، که‌نیزه‌که‌ش گوتی: من ئەوه ناکه‌م، چونکه‌ درووست نیه‌و
خواردن به‌ خواردن نافرۆش‌ری‌ت! چونکه‌ ده‌ست به‌ ده‌ست نیه‌!، ئەمیش که
ئەمه‌ی لی بیست، گوتی: ئەم که‌نیزه‌یه‌ هی کۆ یه‌؟ پی‌یان گوت: ئەمه
که‌نیزه‌ی (ئەنه‌سی کورپی مالک) ه.

❖ (علاء الدين السمرقندي) خاوه‌نی کتیبی (تحفة الفقهاء) کچی‌کی هه‌بوو،
به نیوی (فاطمة) هه‌موو (تحفة) ی لای باوکی له‌به‌ر کردبوو، زۆر له
پاداشا‌کانی پۆم داویان کردبوو، که‌چی باوکی په‌تی ئەکردنه‌وه، کاتی‌ک که‌وا (

أبو بكر الكاساني (كه ناسرا بوو، به (ملك العلماء) كتيبي (البدائع) نووسی كه شهرحی: (تحفة) بوو، ناردی بۆ مامۆستاكهی كه (علاو الدين السمرقندی (خوی بوو، ئەمیش زۆری پئی خوۆش بوو، له پاداشتی ئەمه، كچهكهی خوی پئی به خشی؟!؟! مارهییهكهشی تهها هەر كتیبهكه بوو!! هەر بۆیه له م سهردهمه دهیانگوت: (شرح تحفته وتزوج ابنته)، واته: شهرحی توحفهی کردو كچهكهی خواست?!?!

❖ خیزانی (الحافظ الهیثمی) كهوا كچی (حافظ العراقي) بوو، یارمهتی میردهكهی ئەدا، بۆ پیداجوونهوهی كتیبهکانی فهرمووده.

❖ یهك له مامۆستاكانی (محمد بن حمزة الحسيني) ئافرهتیك بوو به ناوی: زهینهبی كچی كه مال .

❖ یهك له مامۆستاكانی (السبكي) ئافرهتیك بوو ناوی (وزیرة بنت حمزة بن المنجي) بوو.

❖ فاتیمهی كچی جهوههەر ئافرهتیك بوو، یهك له قوتابیهکانی (ابن قیم الجوزي) بوو.

❖ (ست القضاة بنت الشیرازی) ئافرهتیك بوو، یهك له قوتابیهکانی (ئیمام أحمد بن فضل الله العمري) بوو.

❖ (الشيخ العطية محمد سالم) ئەلی: كاتی مامۆستا بووم، له (أحساء) به چاوی خوۆم دانهیهکی فهرموودهکانی (ابو داود) م بینی، كهوا خوشکیکی (صلاح الدين الأيوبي) قسهی له سهر کردبوو!!

❖ (عبدالله عفيفي) بهر چاوترین ئافرهتانی مهغریب ئەوانه ن كه خهریکی قورپان له بهر كردن و كۆکردنهوهی فهرمووده ن، باسی دیهاتهكهی خویمان

ئەكات و دەلى: نزيك ههشتا ئافرهتى تيايه گشتيان هه موو قورئان و (الموطأ)
ى ئيمام مالكيان له به ره .

❖ (عبدالواحد المراكشي) ئەلى: له (ربيعة) ى رۆژ هه لات له (قرطبة)
سه دو هه فتا ئافرهت هه موو قورئان به خهتى كوفى ئە نووسنه وه !!?
خوينه رانى سه نكين.. خوشكاني مسولمان:

ئەمانه ى كه باس كران چه ند نموونه يه كى كه م بوو، له زنجيره ژيان ئافره تانى
مسولمان له سه رده مى زيپىنى ئيسلامى دا، كه چون هه ميشه له ژيانى خويان
خزمه تيان به ئايينه پيروژه كه ى ئيسلام گه ياندووه، به هه وال و كوششى شه وو
رۆژيان ناويان له ميژووى بهر فراوانى ئيسلام تو مار كردووه .

ئافرهت و خه باتكارى:

يه كه م: خاتوو خه ديجه (په زاي خواى لى بى) خورى ئيسلامى به ر ده كه وي:
كاتى كه وا تيشكى زيپىنى ئيسلام بالى به سه ر به نده كانا هينا.. يه كه م دل كه
پووناكى بو هات دلى خاتوو خه ديجه ى دايمان بوو (په زاي خواى لى بيت)، تا
به ره به ره دلانى تريشى گرته وه و پىنماى كردن..

به لى خاتوو خه ديجه ى كچى خويلد خيزانى پيغه مبه رى نازدار و دايقى
بپواداران (په زاي خواى لى بيت) به تيشكى هيدايهت به هره مه ند بوو و
ده روازه ى دلى بو خوا والا كردوو پووناكى ئەم دينه ى بو چوو و هه موو كون و
قوژينه كانى لاشه ى پيروزي گرته وه.. به لى خاتوو خه ديجه بوو به مايه ى
مه شخه لى پى و پيگا تاريك و ته نكه به ره كانى بو باقى ئافره تانى تر فراوان و
پووناك كردوو و كردنى به سه ر مايه بو ئەم ئيسلامه پيروژه.. تاواى كرد فيرى

خۆ راگری و گیان فیداکاری کردن و کردنی به سه‌ربازیکی به وه‌فا بو ئەم ئیسلامه شیرنه، بۆیه له هیچ په‌رچیکا نه‌ده‌سله‌مین و به‌ره‌و پیش نه‌چوون، به‌و نیازهی تا سه‌رکه‌وتن وه‌ده‌ست بێنن یا نامه‌ی شه‌هادت بسینن.. با سه‌رنج ده‌ین داخوا ئەم قوتابی‌یه دلّ نه‌به‌زانه چۆن بوو چی‌یان کرد.

دووهم: (سومه‌یی‌یه‌ی کچی خباط) ی خۆ راگر و دایکی (عمار) ی دلّ پر له باوه‌ر (ره‌زای خویان لی بیّت):

قورپه‌یشی‌یه‌کان دوا‌ی ئەوه‌ی که ئەیان‌بینی وا روژ له دوا‌ی روژ خه‌لك باوه‌ش بو ئەم ئیسلامه وه‌ر ده‌ینن و باوه‌ری پی ده‌هینن.. هه‌لسان به‌ نازارو ئەشکه‌نجه دانی برواداران، یه‌ک له‌م دایکانه‌ی که‌وا بو ئیسلام هاته پیش و ئاماده بوو که گیانی خۆی بو ئەم ئیسلامه به‌خت بکات و له چاو شیرن تری کات .. سومه‌یی‌یه‌ی دایکی عه‌ممار بوو (ره‌زای خویان لی بیّت)، به‌للی سومه‌یی‌یه‌ی دلّ پاک که‌وته به‌ر شالاوی درندانه‌ی قورپه‌یشی‌یه دلّ ره‌قه‌کان و ده‌ستیان کرد به‌ نازاردانی؟! سومه‌یی‌یه‌ی که‌ بوو له‌م حه‌وت که‌سه‌ی که هه‌ر زوو باوه‌ریان به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ هینا ، قورپه‌یشی‌یه‌کان له مال هینایانه ده‌رو له روژیکی زۆر گه‌رما خۆی و یاسری خواناسی می‌ردی کورپه شیرینه‌که‌یان عه‌ممار (خوا له هه‌مووان راوی بیّت) له‌سه‌ر خاکی گه‌رمی بیابان راخست و به‌ به‌ردو به‌ قامچی بی ویزدانی بی باوه‌ران هه‌موو له‌شیان ئەنجن ئەنجن ده‌کردن و ئەشکه‌نجه‌یان ئەدان. ئا له‌م سات و ده‌مه‌ش دا پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ به‌ لایاندا ره‌ت ئەبوو و ده‌یفه‌رموو: (صبراً آل یاسر، موعدکم الجنة) واته: ئارامتان هه‌بیّت ئەی خاوو خیزانی یاسر، به‌لینتان به‌هه‌شته. عه‌مما‌ری خوا ناسی کورپی زۆر خۆی نه‌گرت و به‌ تۆبزی وایان پی‌کرد که‌وا ناوی خواکانیان

به چاك ببات، ئەمیان ئازاد كرد، دايكى شيرينى عه مماريش ئارامى گرت له ژيڤر ئەشكه نجهى بى باوه پان، نه يانتوانى توڤزقالي له باوه پره كهى كه م كه نه وه، ئەم هه لوڤستهى ئەم هيندهى تر كه لله پره قانى قورپه يشى توورپه تر كرد، بويه هه ر له وى ئەبو جه هلى دل رهق گيانى دلى پر له باوه پرى به نيژهى غه درو خيانه ت هه لدرى ؟ هه ر بويه سومه بيهى خواناس و خوڤراگر مه داليای (يه كه م شه هيد) له ئيسلامى پى به خشرا..

ئەو كاته يش كه وا له شه پرى به درا ئەبو جه هليان به دۆزه خ شاد كرد، پيغه مبه رى خوا ﷺ به عه ممارى فه رموو: خوا بكوڤى دايكتى كوشته وه (سيرة ابن هشام)

سى يه م: (زه نيره) جاريه ي عومه رى كوڤى خه تتاب (ره زاي خوايان لى بيت) ده چي ته گه ر كاروانى شه هيدان:

زه نيره ي دل پر له باوه پ ئەو كاته ي كه وا دلى به نوورى ئيسلام گه شايه وه.. ئاماده ي هه موو خه م و ناسوڤيڪ بوو كه هه ليگريت.. به س بو ئەوه ي خوڤنى ئەميش ببيته مايه ي گه شه كردنى ئەم ئيسلامه پيروزه، بويه كوڤر نه يتوانى چوك به ميش دا بدات..

زه نيره يان گرت شيشى پولاينيان له و په پرى پله ي گه رميا سوور ئەكردو له شى گوڤ بوو به ئيسلاميان پى داخ ده كرد.. له ژيڤر ئازارو ئەشكه نجه ي قورپه يشى يه بى به زه بيه كان.. گيانى پيروڤى له ده ست داو هه ر دوو چاوى له بينين كه وتن و كوڤر بوون ؟ بى باوه پره كان ئەمه يان به هه ل ئەزانى و پى يان گوت: (ئەمه خواكانى ئيمه، لات و عوززا چاوه كانى كوڤر كرديت) ئەميش به ئەسپايى ئەيگوت: به و خوايه وانى يه، لات و عوززا چى ئەزانن كه كيڤن ئەيان

پەرستى، بەلام ئەمە كارى ئاسمانە، خوای گەورە دەسەلاتدارە بەوہى كە
بتوانى چاوەكانم پۆشن كاتەوہ و چاكيان كاتەوہ، بۆيە دەلین خوای گەورە
لەو سات و دەمە چاوەكانى چاك كەردنەوہ.. لەم سەریشەوہ قورەيشى يەكان
دەيانگوت ئەمە سىحرى موخەممەدە! تا لە دواييا ئەبو بەكرى سەددىق
زەنيرەى كرى يەوہو لە پاشان ئازادى كرد.

چوارەم: حەججەج بە هيچ شت دەروەست نايە؟!!

پۆژى ئافرەتییکیان هینایە لای حەججەج، حەججەج قسەى لە گەلا دەکرد،
كەچى ئەم ھەر سەيريش نەدەکرد؟! دارو دەستەى حەججەج بە
ئافرەتەكەيان گوت: پيشەواى برودارن قسەت لە گەلا دەكات و تۆش سەيرى
ناكەيت؟! ئەميش پى گوتن: من شەرم دەكەم سەيرى دەم و چاويك بەكەم كە
خوا سەيرى چرو چاوى نەكات!!!

ئافرەتییكى تریان هینایە لای، حەججەج پى گوت: بەو خوايە دەبى وات لى
بەكەم كەوہك دروینە ئاسا بتدروومەوہ!! ئەميش پى گوت: (زۆر سەيرە)
خوا ئەيچينى و تۆش ئەيدووریتەوہ؟ كوا دەسەلاتى بەندەكان لە بەردەم
دەسەلاتى خوا؟

پینجەم: خەنسای دايك ئامۆژگارى كورەكانى دەكات:

خەنسای خواناس و برودار ئامۆژگارى چوار كورە جەرگ سۆزەكەى دەكات،
كە كورپى بوون، جەرگی بوون، جگەر سۆز و گلینە چاوى بوون، ئەپۆيشتن بۆ
شەرى قادسیە، ئامۆژگارى دەکردن و پى دەگوتن: (ئەى كورە شیرینەكانم
.. ئیوہ بە خۆشى خۆتان مسولمان بوون، بە ویستی خۆتان هیجرەتتان كرد،
بەو خوايەى كە غەيرى ئەو خوای تر نیە، ئیوہ لە يەك پياوا درووست بوو

ون، ههروهك كورپى يهك ئافره تيشن، ناوو ناو بانگيم بۆ دا نه ناون، خيل و
حه شيره تم نه گورپيون، بزنان كه وا پورژى دوايى چاكتره له م دونيا كاتى يه،
ئارامتان هه بييت و ئاراميش بدن به يه كا، له سهنگه را بن و له خوا بترسن،
تاكو خواي گه و ره به ره حمى خوى سهرتان بيخى، گهر شه ريكتان بينى
ئه ژنوى تيا ده شكيت، گرو تينى شه ر بروتان پولاتر كات، شمشيرى چاك
بوه شينن، پشتى دوژمن بقرتينن..

به لى ئەم كه له پياوانه بوون به جيگاي گوماني چاكي دايكيان، له نيو بهرق و
بريقي شمشيره كان تيك چرژانى له شكري ئيسلامى و له شكري كوفرا..
راسپاردهى دايكيان به جى هيناو هه موو تيكرا شه هيد بوون و لى كه وتن..
كاتى كه وا هه واليان بۆ دايك هينا ، كه چوار جگه ر گوشه كهى له مهيدان دا
گلاون و شه هيد بوون، تو زقالي به سهر خوى دا نه هيناو فه رموى: (سوپاس
بۆ ئەو خوايهى كه وا شه ره فى كوژراني كوره كاني پى به خشم، له خوا
ده خوازم كه وا له ژير په حمه تى خوى كوژمان كاته وه..) ئەمه مه وداى خوراگرى
و له خو بوردهيى بوو.. كه خواي گه و ره داي به دايكاني بروادار و خواناسى
وهك (خه نسا)..

شه شه م: (صفيه) هيرش ئە باو ناوه ستى!

(صفية)ى كچى (عبدالمطلب) و ئاموژنى پيغه مبه ر ﷺ و دايكى (زبيري كورپى
عه ووام) و خوشكى (حه مزه) . (خوا له هه مووان پازى بييت)، له شه پرى ئوحد
خوى و چه ند ئافره تى تر ده ر چوون بۆ تيمار كردنى موجهيده زامداره كان،
كاتى كه وا مسولمانان خهريك بوو شكست بينن، دواي ئەهوى فه رمانى
پيغه مبه ريان شكاند، زوربه ي زورى مسولمانان ده ورى پيغه مبه ر ﷺ يان چۆل

کرد!! کۆمه‌لێکی کهم نه‌بیّت له ده‌وری مانه‌وه! (صفیة) که ئه‌مه‌ی بینی له‌م لاوه را‌هات و نێزه‌یه‌کی له ده‌ست بوو هه‌لسا به لێدانی ئه‌وانه‌ی که‌وا رایان ده‌کرد! و ده‌یگوت: (شکستان به پیغه‌مبه‌ر هینا؟!)، کاتی که‌وا پیغه‌مبه‌ر ﷺ (صفیة) ی به‌م جوّره بینی، بانگی زوبیّری کردو فه‌رموی بچۆ دایکت بگێرّه‌وه، چونکه ئه‌و نازانیّت که براکه‌ی (حه‌مزه) شه‌هید بووه! ئه‌میش چوو پێی گوت: دایکی شیرینم ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانت پێ ده‌کات که‌وا بگه‌رێته‌وه.. ئه‌میش گوتی: بۆچی؟ من پیم گه‌یشتووه که‌وا براکه‌میان (واته حه‌مزه) پاش کوشتنی ئه‌تک کردووه، به‌راستی ئه‌مه بۆ خوا شتیکی زۆر که‌مه! به‌خوا خوا به‌م جوّره لیمان رازی نابیّت! نه‌خیر: من هیوای شه‌هیدی ئه‌خوایم و ئارامیش ده‌گرم (إنشاء الله)!!

زوبیر گه‌راپه‌وه لای پیغه‌مبه‌رو هه‌لوێسته‌که‌ی دایکی پێ راگه‌یان، ئه‌میش فه‌رموی: ده‌که‌وا بوو لێی گه‌رپێ، کاتی (صفیة) هاته سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی (حهمزه)، سه‌یریکی کردو دوعای بۆ کرد و پاشان گه‌راندیانه‌وه‌و داوای لێ خوشبوونیان بۆ کرد، ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی دا که‌وا بینێژن..

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ له شه‌ری (خندق) ، ئافره‌ته‌کانی له شوینیکی قاییم له مه‌دینه جی هیشت، جووله‌که ئه‌مه‌ی به‌هه‌ل زانی، بۆیه یه‌ک له جووله‌که‌کان له قه‌لای ئافره‌ته‌کان نزیک بووه‌وه ، کاتی که‌وا (صفیة) به‌مه ئاگادار بووه، ئه‌لیت: منیش لێی نزیک بوومه‌وه شمشیریکم له گه‌رده‌نی دا و سه‌ریم له لاشه‌ی جیا کرده‌وه، سه‌ره‌که‌یم هینا و فریم دایه ناو جووله‌که‌کان..!

حه‌وته‌م: به‌لایه‌ک له‌دوای تو هیچ شتی نی‌یه (کل مصیبة بعدک جلل..!)

کاتی کهوا پیغهمبەر ﷺ و هاوهلانی له شه‌ری (اُحد) گه‌رانه‌وه، خه‌لکی مه‌دینه تی‌کرا پ‌ژانه شارو بۆ پرسیار کردن له گیانی پیغهمبەر ﷺ ، له نیوان حه‌شاماتی خه‌لکه‌که ئافره‌تی‌ک هه‌بوو که له تیره‌ی به‌نی دینار بوو، له کاتی‌کا که باوک و می‌ردو براکه‌ی و کورپه‌که‌ی له‌م شه‌ره دا شه‌هید ببوون، کاتی که پی‌یان گوت: که‌س وکارت شه‌هید بوو ون، فه‌رموی: کهوا پیغهمبەر ﷺ ؟ (هه‌موو ئەمانی له بیر کردو پرسیاری گیانی پیغهمبەر ﷺ ی ده‌کرد) ئەمانیش پی‌یان گوت: ئەم گیانی سه‌لامه‌ته، باوه‌ری نه‌کرد گوتی: ئەمه‌وی ببینم! کاتی که بینی زیندوو، گوتی: (دایک و باوکم به قوریانت بی‌ت ئەی پیغهمبەری خوا هه‌موو به‌لایه‌ک له‌دوای تو هیچ شتی نی‌یه).

هه‌شته‌م: نوسه‌یبه‌ی کچی که‌عب وه‌ک پیاو شه‌ر ئەکا!!

نوسه‌یبه‌ی کچی که‌عب ره‌زای خوای لی بی‌ت له شه‌ری ئوحد له گه‌ل هاوه‌لان ده‌رچوو، بۆ گ‌یرانی ئاوو تیمار کردنی زامداره‌کان، کاتی که‌وا بینی شه‌ر گه‌رمه‌و خه‌ریکه مسولمانان شکست به‌ینن، خوی پی نه‌گیراو خوی کوتایه‌ ناو گه‌رمه‌ی شه‌رو وه‌ک پ‌لنگ ه‌یرشی ئەبرد و وه‌ک شی‌ر ده‌ینه‌راند، به‌هه‌موو ه‌یزی خویه‌وه شمشیری ئەوه‌شاندە ملی مله‌وران و که‌لینی ئەخسته‌ پ‌یزی بی باوه‌ران، بی باوه‌ره‌کان هه‌رچی‌یه‌کیان له گه‌لا ئەکرد ده‌روه‌ستی نه‌ده‌هاتن و له‌به‌ر ده‌ستیا پ‌ایانده‌کرد! بۆیه هه‌رچی‌یه‌کیان ئەکرد تا بگه‌ن به پیغهمبەر به‌لام له‌ده‌ست نه‌عه‌ته‌ی پ‌لنگ ئاسای نوسه‌یبه‌ گیریان خواردبوو و بی هووده تا بگه‌ن به مه‌به‌ست!! نوسه‌یبه به هه‌موو جو‌ر شه‌ری ده‌رکرد، تاوی نی‌زه‌ی ئەوه‌شاند، تاوی تیری ئەوه‌شاند ، تاوی‌ک شمی‌شری له‌ملان ئەسواند و ملیانی ئەپه‌راند.. ئەمه له کاتی‌کا بوو که‌وا ده‌ورو به‌ری پیغهمبەر ﷺ ته‌نها (أبو

بکرو عومەر و سەعد و زوبیر و عباس و کورپەکەى میژدەکەى لە تەکا بوون)..
 ئەم بە دەوری خۆى هەولێ ئەدا کەوا مەترسییەکان لە پیڤەمبەر ﷺ
 دوورخاتەوہ.. بۆیە پیڤەمبەر ﷺ دەیفەرموو: (سەیری لای راستم ئەکرد
 نوسەیبە بوو، سەیری لای چەپم دەکرد نوسەیبە بوو، سەیری دواى خومم
 دەکرد نوسەیبە بوو، سەیری پیڤەوہم دەکرد ھەر نوسەیبە بوو کە شەپى
 دەکرد؟!) عەمماڤەى کورپى دەلیت: من لەم شەپە دا قۆلێکم بەرى کەوت و
 زامدار بوو، زۆر بە تووندی بەرم کەوتبوو، ماوہیەک بەسەر داچوو لە شەپەکە
 خوینەکە ھەر نەدەوہستا، دەلی: پیڤەمبەر ﷺ پى فەرمووم: بچۆ با دایکت
 بۆت بىستیتەوہ، ئەلی چوومە لای دایکم ، ئەمیش بە پەلە دەرمانى
 برینەکەى کرد و پاشان بەستىوہ، ئینجا پى گوتم: (جا ھەلسە زووکە
 بچۆوہ شەپ) ، پیڤەمبەرىش ﷺ پى دەفەرموو: کى وەك تۆى پى دەکریت
 ئەى دایكى عەمماڤە، ئەمیش دەیگوت: ئەى پیڤەمبەرى خوا ﷺ ئادەى پىم
 نیشان دە کە کام کەسەى وە بەم جۆرە لە کورپەکەمى داوہ؟ دەلی
 پیڤەمبەرىش ﷺ کابراکەى نیشاندا و فەرمووی: ئا ئەوہ تا ئەمە ھەوہ، ()
 نوسەیبە) دەلی: ھەر کە پیڤەمبەر ﷺ ئاماژەى بۆ دام یەکسەر پوو بەپووی
 بوومەوہ شمشیرێکم لە قاچى وەشانوو پەراندم!! ئەلی: چاوم لى بوو کەوا
 پیڤەمبەر ﷺ پى کەنى تا بینیم دانەکانى بە دیار کەوتن..

دەگێرنەوہ کەوا نوسەیبە لەم شەپە دا لە سینزە لاوہ بریندار کرا!! یەک لەم
 برینانەى شمشیرێک بوو بەر ملی کەوتبوو و بریندارى کرد بوو، سەرەپای ھەموو
 ئەم برینانەیش دیسان ھەر وەك پلنگ ھیرشى ئەبردو نەئەگەرایەوہ!!

تۆیەم: سەربازى وون بى باوہران شپرزە ئەکات!!

له شه پیکا به سهرکردایه تی (خالیدی کورپی وهلید) په زای خوی لى بیټ: (ضراری کورپی نه زهر) به دیلی نه گیریت! کاتى که وا خالید نه مه نه بیستیت، سووپاکه ی خوی کو نه کاته وه بو هیرش بردنه سهر بى باوه په کان بو پرگار کردنى (ضرار). له ریگا بوون بینیان که وا سواریک ده مامکی خوی داوه و زور تیژ رانه کاو پیش سوپاکه نه گریته وه، کاتى خالید نه م سوار چاکه ی بینى، گوتى: (خوزگه نه م زانى که وا نه م سواره کى یه؟!) خالید و هاوه لانی زوریان کرد تا کو بزنان که وا نه م سوار چاکه کى یه، خالید شوینى که وت و خه لکیش به دوايه وه.. کاتى که وا گه یشتنه له شکرى پومه کان، له شکرى ئیسلام و کوفرو بى باوه پان که وتنه نیو یه کترو به تووندی ده به ریه ک پاجوون.. له م گهرمه ی شه په سوارچاکه پلنگ ئاساکه هه مدیس به دیار که وتنه وه ده مامکی خوی دابوو، وه ک شیر چه کی له خو دابووو خوی نه کوتایه ناو جه رگه ی شه پرو هه لى نه کوتایه سهر بى باوه په کان.. گیانى خوی نه خسته مه ترسی یه وه که چى نه م هه ر باکی نه بوو، کافرئیکى زوری له خوینا گه وزاند، هه لینه کوتایه سه ره مووان و له هه موو لایه که وه به دیار نه که وت و شه پى نه کرد، مسولمانان به ش به حالى خوینان که تبوونه سه رنج و تیپرامانى نه م پاله وانه نه ناسراوه: که چون وه ک بروسکی گر دار تیشک نه هاوی و جه رگی کوفری پى نه ها پى.. خالید زور پى یه وه سه رسام بوو تا گه یشته لای (رافع ی کورپی عمیره) پى گوت: نه ی خالید نه م فارسه کى بوو که وا له بهر ده م تو شه پى ده کرد؟ به راستی خوی زور ماندوو ده کرد و زور نازایانه شه پى ده کرد! خالیدیش گوتى: به و خویه منیش زور پى سه رسامم، من زورم هه ول دا تا کو بزنانم کى یه .. به لام هه ر نه مزانى.. له م قسانه بوون دیسان بینرایه وه که

وهك ئەستېرەي كون كەر خۆي كوتايەوہ ناو گەرمەي شەپو ھېندىكى تىرى لە
بى باوەپان مردار كردهوہ! ھەر يەككە لە بى باوەپان بېدیتايە خۆي لى لا
ئەداو لە بەرى پرا دەكرد! تا كاتى ھاتەوہ ناو پىزى سوپاي مسولمانەكانەوہ،
ئەمانىش دەورەيان لى داو داوايان لى كرد كەوا خۆي ئاشكرا كات و دەمامكەكە
لە دەم و چاوى خۆي داماليت، بەلام ئەورەتى كردهوہ، ئەم جارە خاليد كەوا
سەر كردهي مسولمانەكانە داواي لى دەكات كە خۆي ئاشكرا كات ، كەچى ھەر
بى ھوودە بوو، بەلام سوارەكە كاتى بينى كە خاليد ھەر سووپە لەسەر خۆ
ئاشكرا كردنى، فەرمووي: (ئەي خاليد ، پيشەواي مسولمانان ، من ناتوانم
دەمامكى خۆم لاببەم چونكە شەرمت لى دەكەم، چونكە تۆ پيشەوايەكى
بەپىزىت ، من ئافرەتم ، ناتوانم لە پووي خۆم ھەر بمالم ، بۆيەش وام كرد تاكو
جەرگى بى باوەپان بسووتىنم، من جەرگ سووتاوم، تامەرزۆي شەپى خويناوم
(خاليد پىي گوت: تۆ كىيت؟ ئەميش گوتى: (من خەولەي كچى ئەزەرەم ،
من لە گەل ئافرەتانى تىرەكەي خۆم بووم، تا يەككە ھات گوتى براكەت بە
دیل گىراوہ، منيش خۆم پى نەگىراو سوارى ئەسپەكەم بووم و ئەوہم كرد كە
بينيت) كاتى خەلید ئەمەي بىست و پووي كرده لەشكرەكەي و پىي گوتن:
ئەم سوارە لەگەل خۆتان ببەن .. ئەم جارە خۆيان كوتايە شەپو خەولەش لە
گەليان ، تا لەشكرى پۆميان شپىزە كرد، ھەر شوينىكيان دەگرت ، براكەي لى
نەبوو، ئەمانىش شەپەكەيان بەردەوام پىدا تاكو لە كۆتاييا براكەي پىزگار كرد
و لە گەل خۆي ھىنايەوہ..

دەيەم: ئافرەتانى مەدينە دەرگا لە مېردەكانيان ناكەنەوہ!

دوای ئەو هی که وا خالیدی کورپی وه لید پرهزای خوای لی بیئت له شه پری (مؤتة) پاشه کشه ی کردو گه پرایه وه شاری مه دینه، له قهراخ شار پوو به پووی خه لکی مه دینه بووه وه، خه لکه که بانگی لی ده کردن، ده یانگوت (یا فرار، یا فرار، فررتم فی سبیل الله) واته: ئە هی پاکردوو هکان، ئە هی پا کردوو هکان، له پیناو خوا پاتان کرد؟؟ خۆلیان به دەم و چاوا ئە پپرژاندن، پیغه مبه ریش ﷺ ده یفه رموو: (لیسوا بفرار، ولکنهم کرار إنشاء الله) واته: پرایان نه کردوو ه، به لکو ده گه پینه وه به ویستی خوا) له گه ل ئەو هی که پیغه مبه ر ﷺ وای ده فه رموو، به لام خه لکی مه دینه هه ر به چاوی که م سهیری سوپا که یان ده کرد.. هه تا هی وا هه بوو له ئافره تان ده رگایان له میرده کانیان نه ده کرده وه، پی یانی ده گوتن: چونکه ئیوه له گه ل ئەو که سانه بوو ون که پرایان کردوو ه و ژیانی دونیا یان خۆشتر ویستوو ه له شه هید بوون له ریگه ی خوا..!!؟!

یانزه یه م: به و په پری ئارامی و لیزانینه وه:

له ئەنه سی کورپی مالک (پرهزای خوای لی بیئت) ده گی پنه وه: ئەمیش له دایکی یه وه (أم سلیم)، خیزانی (ابي طلحة زيد بن سهيل) ، ده لیئت: (برایه کم نه خۆش بوو که له (أبی طلحة) بوو، که نازناوی (ابا عمیر) بوو، پوژی ئە بوو ته لحه چوو بو مزگه وت، مناله که مرد، (أم سلیم) یش هه لسا مناله که ی کفن و دفن کرد، ئینجا پی ی گوتم: که وا به باوکی نه لیم، کاتی که وا ئە بوو ته لحه له مزگه وت گه پرایه وه، ئافره ته که خۆی بوون خۆش کردبوو، ئە بوو ته لحه پی ی گوت: کوا مناله که مان ؟ ئەمیش پی ی گوت، ئەمپو زور خۆش خه وتوو ه که وا قهت تا ئیستا به م چه شنه نه خه وتوو ه، شه و ئافره ته که خواردنی بو میرده که ی ئاماده کرد، دوای نان خواردن ئافره ته که خۆی بو ئاماده کرد و

ئەم شەوہە ھەمامی خۆیان کرد، دواى ئەوہى كە ھەموو كارەكانى خۆى لە گەل تەواو كرد، ئىنجا پووى كرده ئەبوو تەلحەى مێردى و پىى گوت: (ئەى ئەبو تەلحە، مالى فلان كەس ھىندى پارهيان لە مالهەكەى دراوسىيان قەرز كردووه، كەچى خاوەن قەرز ئىستا داواى قەرزەكەى دەكاتەوہ، كەچى ئەم نايداتەوہ، ئەمىش فەرمووى: ئەمە پەواى ھەق نى يە، ئەبى بىداتەوہ؟! ئەمىش پىى گوت دەكەوا بوو، كورپەكەت قەرز بوو لە لامان خاوەن قەرز كە خوايە داواى كردوو بۆ خۆى بردىوہ!! ئەبو تەلحە كە ئەمەى بىست سوپاسى خاوى كرد، گوتى: بەو خاويە لىت ناگەرپم لەوہى كەوا ئارامىم بەسەرا ئەسەپىنىت، تاكو بەيانى ئەمەى بۆ پىغەمبەر ﷺ نەگىرپمەوہ، كاتى كەوا پىغەمبەر ﷺ بەمەى زانى، فەرمووى: (خوا بەرەكەت خاتە ئەم شەوہەتان) ئەمە بوو كەوا خاوى گەورە ئەم شەوہى پىروژ كردن تاكو (عبداللہى كورپى طلحە) پى بەخشىن، ھىچ پشتىوانىك منالىكى ئاوا جوان و ژىرى پى نەبەخشا؟! (عبداللہى كورپى أبى طلحە) ش نەمرد تا خاوى گەورە دە كورپى پى بەخشى تىكرا قورئانيان ھەموو لە بەر بوو و تا خوشى لە رىگەى خوا شەھىد بوو!

دوانزە يەم: گورج و گۆلى خۆ راگرى ئافرەت:

كاتى كەوا (عبد اللہى كورپى فەرەج) وەفاتى كرد، خىزانەكەى نەيكد بە ھاوارو شىن و لە خۆدان و بىتە دەر و دونيا لە خۆى كۆكاتەوہ، بەلكو ئەم خۆى راگرت و ئاگادارى ھىچ كەس لە ھاوہلەكانى عبداللہ نەكردەوہ، لە كاتىكدا كە ھاوہلەكانى لە بەر دەرگای مالى عبداللہ ئاپۆرەيان بەستبوو و، دواى ئەوہى ئافرەتەكە تەرمى مێردەكەى شووت و پاشان كفنى كرد ئىنجا

هاته ده رو به هاوه له کانی گوت: وهرن عبدالله وه فاتی کردووه من هه موو
شتیکیم ته واو کردووه، هاوه له کان هاتن ته رمه که یان برد و به ره و گورستان و
ئافره ته که ش له دواى ئه وان ده رگا که ی داخست؟! !

ئافره ت و به ندایه تی

هه لبت ئافره تان ئه گهر له پرووی به ندایه تی یه وه شتیک له پیاوان ز زاتر نه بن،
که متریش نین، گه سه رنجیک له ژیانی پرشنگذاران هه ر له سه رده می زیړیند
بده یان، دیسان شتی عه جایب و سه ر سوړه یینه ر له باره ی به ندایه تیانه وه
ئه بینین، له وانه:

❁ (زه رکه شی له کتیبی (الإجابة) ده لى: (کانت عائشة رضي الله عنها تصوم
الدهر) واته: عائشه به پوژگار به پوژوو ئه بوو! هه روه ها عروه ده لى: (عائشه
هه ر شتیکى له پرزقى خوا که وتبايه ده ست، یه کسه ر ئه یکرده خیر). رواه
البخاري. هه روه ها ده لى: معاويه سه د ره می بو عائشه نارد، ئه ویش به سه ر
هه ژارانى به خشیه وه و هیچی بوخوى نه هیشته وه، ، (بیره) ده لى: (تو به
پوژیت، ئایا هیچیکت بوخوت پاشه که فه ت نه کرد تا له ته گوشتیکى بوخوت پی
بکریت) ئه ویش فه رمووی: (گه ر به بیرت هینا بامه وه ئه مکرد) رواه الحاكم.

(ابن ابی ملیکه) ده لى: ابن عباس هات و ئیزنى له عائشه خواست که بچیته
لاى، عائشه ش فه رمووی: من کارم به و نیه! عبدالرحمن بن ابی بکر الصديق
رضي الله عنهما گوتى: (ئاخر ئه ی عائشه ابن عباس یه که له کوره چاکه کانت،
هاتووه تا سه ت لى بدات) ئه ویش فه رمووی: (ئیزنى بده ن)، ابن عباس
چووه ژووره وه و گوتى: (موژده ت لى بیته ئه ی دایکه گیان) و ده ستى کرد به
مه دح و سه نا کردنى! عائشه ش فه رمووی: (ئه ی ابن عباس واز بیته له م پیا

هه‌ل‌دانه، به‌و خ‌وایه پ‌ی‌م خ‌وش بوو که ش‌ت‌ی بام وه‌ب‌یر که‌س نا‌ه‌ات‌بام...!! (رواه البخاری)

❖ (ذنون المصري) به په‌حمه‌ت بی‌ت، ده‌لی: پ‌وژ‌ی چ‌ووم ب‌و د‌ولی که‌نعان ، کات‌ی که‌ به‌سه‌ر بل‌ندا‌یی‌ه‌ک هه‌ل‌چ‌ووم، له‌ه دووره‌وه تارما‌یی‌ه‌کم بی‌نی که‌ ب‌ول‌ای من ده‌هات و ئەم ئایه‌تی ده‌فه‌رموو: ﴿ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴾ الزمر: ٤٧ . واته: ئەوانه‌ی که‌ سته‌مکارن ئە‌گه‌ر خ‌اوه‌نی هه‌ر هه‌موو زه‌وی بن، ئە‌وه‌نده‌ی تری‌شی له‌گه‌ل بی‌ت، له‌ پ‌وژ‌ی قیامه‌تدا هه‌ر هه‌مووی ده‌که‌نه‌ قوربان‌ی خ‌ویان و هه‌مووی ده‌به‌خشن له‌ پ‌یناوی پ‌زگایی خ‌ویاندا کات‌یک که‌ ده‌بینین سزاو ئازاری د‌و‌زه‌خ ز‌ور سه‌خته، وه‌ له‌ لایه‌ن خ‌واوه‌ سزاو ئازارو شه‌که‌نجه‌ی وایان ب‌و ئاماده‌ کراوه‌ که‌ هه‌رگیز به‌ ته‌مای نه‌بوون. ئە‌مه‌ی ئە‌فه‌رموو و ئە‌گریا، کات‌ی که‌ نزیک بوویه‌وه بینیم که‌ ئا‌فره‌تی‌که‌ و جلی‌کی‌ه‌ سووفی له‌به‌ره‌ و گ‌وزه‌یه‌کی له‌ده‌ست بوو، گوت‌ی: تو ک‌ی‌ت؟ به‌بی ئە‌وه‌ی ل‌ی‌م ب‌ترسی‌ت، منیش گوت‌م: غه‌ریبه‌م! ئە‌ویش گوت‌ی: ئە‌ی فلان که‌س که‌س هه‌یه‌ له‌گه‌ل خوا غه‌ریب بی‌ت؟! ئە‌لی منیش به‌م قسه‌یه‌ گریام، پ‌ی‌ی گوت‌م: ئە‌وه‌ ب‌و ئە‌گریت؟ گوت‌م: به‌ پ‌استی ده‌رمان‌یک‌هات و به‌سه‌ر برینه‌که‌ما پ‌ژا، وا خه‌ریکه‌ چاک بی‌ته‌و، ئە‌لی: ئە‌ویش فه‌رموو: گه‌ر پ‌است ئە‌که‌یت ئە‌م گریانه‌ت ب‌وچی یه‌؟ ئە‌لچی: گوت‌م: خوا په‌حمت پ‌ی بکات، ئایا پ‌است گ‌و ناگریه‌ت؟ ئە‌لی: ئە‌ویش فه‌رموو: نه‌خیر، ئە‌لی: پ‌ی‌م گوت: ب‌و وا؟ ئە‌لی فه‌رموو: چونکه‌ گریان ئاسووده‌ی دل‌ه، ئە‌لی منیش بی‌ ده‌نگ بووم له‌ به‌رده‌م ئە‌و قسه‌ ئە‌ما.

✽ ھىندى لہ سالھەکان: ئەلەين: پوژى من و كەنيزەيەك چووين بۆ بازار لہ ريگا گوتم: ليڤرە بە تا ديمەوہ، ئەلەيت تاكو گەرامەوہ بينيم كەنيزەكە لہ شويني خوي نەماوہ و پويشتووہ، ئەلەيت خەريك بوو گومانى خراپى پى ببەم چون لہ جيگەكەى خوي نەماوو، ئەلەى كە چومەوہ مال بينيم وا لہ مالە، ئەلەى پيم گوت: ئەو بۆ پويشتى؟ ئەلەى گوتم چەندى كردم ئەم شوينەم بۆ خوم بە شياو نەبينى تا يادى خواى تيا بكەم، ئەلەى كە ئەمەم لى بينى گوتم: بەو خوايە بۆ من ناشيت كە يەكيكى وەك تو بە كەنيزە لاي خوم بهيلمەوہ، برو تو نازاديت!

✽ خوشكى بشر الحافى، مافورى ئەچنى پوژىك ھاتە خزمەت ئىمام أحمد، پىى گوت، ھىندى جار پاسەوانەكانى سولتان بەلام دە رەت ئەبن و مەشخەلەك ئاگريان پىيە ئايا درووستە ئەو كاتە من لەژىر پووناكى مەشخەلەكانيان مافور بچنم؟! ئىمام ئەحمەدەيش فەرمووى: بۆ تو لہ مالى كىيت؟ ئەویش گوتى مالى بشر م، ئەویش فەرمووى: (من بيتكم يخرج ورع الصادق لا تغزلو من مشاعلهم) . واتە: لہ مالى ئيوە وەرعى راست دەرنەچىت، نا نەكەى لہ ژىر پوژىنايى ئەوان مافور بچنيت.

✽ ئىمامى غەزالى (بە رەحمەت بىت) دەلەى: ئافرەتانى سەلەف بە مېردەكانيان ئەگوت: (إياك وكسب الحرام، فإننا نصبر على الجوع والضر، ولا نصبر على النار) إحياء علوم الدين. واتە: نەكەن كارو كاسبى حەپام بكەن، چون ئيمە ئەتوانين ئارام لەسەر برسيتى بگرين، وەلى ناتواين ئارامى لەسەرئاگر بگرين.

لە كۆتاييدا قسەى خوم ئەخەمە پال ئەم شاعيرە كە دلەى:

فلو كا النساء كما ذكرنا لفضلت النساء على الرجال
وما تأنيث لإسم الشمس عيب وما التذكير فخر للهِلال.
واته: گەر ئافرهت وا بن كه ووتمان.... ئەوا ئافرهت باشتەن له پياوان.
كهوا بوو هيچ عەيب نيه كه نيوي خۆر به مئ هاتوو و نيوي مانگيش به نير.

سه رچاوه: عودة الحجاب محمد احمد اسماعيل المقدم